

२०७३ असोज १४ शुक्रबार ३०-०९-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे- तिमी यहाँ श्रीकृष्ण जस्तो राजकुमार बन्ने पढाइ पढ्छौ, तिमीलाई पढाउनेवाला स्वयं
भगवान् हुनुहुन्छ ।”

प्रश्न:- बाबाले भगवानुवाच शब्द बोल्दा बच्चाहरू पनि अलमलिन्छन्, किन ?

उत्तर:- किनकि भगवान् त गुप्त हुनुहुन्छ । उनीहरूले सम्झन्छन्- सायद यी दादाले
भगवानुवाच भनेका हुन् । तर निराकार भगवान्लाई बोल्नको लागि अवश्य मुख चाहिन्छ
नि । बाबा भन्नुहुन्छ- यो बुझ्नुपर्ने अनौठो कुरा छ । म कसरी यिनमा प्रवेश गरेर
तिमीलाई पढाउँछु ?

ओम् शान्ति । भगवानुवाच । भगवान्ले के भन्नुहुन्छ ? यो भगवानुवाच कसले भन्यो ? देखनमा त
कोही आउँदैन । मनुष्यलाई भगवान् भनिँदैन । कसैले सम्झन्छन्- यिनले नै भनेका हुन्
भगवानुवाच । तर निराकार भगवान् बोलिरहनु भएको छ । यो केवल तिमीले मात्र जान्दछौ- यो
को बसेको छ ? भगवान् कहाँ हुनुहुन्छ ? यो नयाँ कुरा हो नि त्यसैले मनुष्यहरू अलमलिन्छन् । तर
भगवानुवाच हो अवश्य । भन्नुहुन्छ- मैले बच्चाहरूलाई राजयोग सिकाइरहेको छु । नरबाट नारायण
अथवा कृष्ण, नारीबाट लक्ष्मी अथवा राधा बनाउनको लागि योग र ज्ञान सिकाउँछु, यो भन्दा बढी
के चाहियो ? तिमीलाई मैले राजाहरूको राजा, राजकुमारको राजकुमार बनाउँछु । राजकुमार-
राजकुमारीहरू पनि मन्दिरमा जान्छन् नि । विकारी राजकुमारले निर्विकारी राजकुमार श्रीकृष्णलाई
नमन गर्छन् । त्यसैले मैले तिमीलाई राजकुमारका पनि राजकुमार बनाउँछु । श्रीकृष्ण जस्तो स्वर्गको
राजकुमार बन । ज्ञान पढेर नै बनिन्छ नि । डाक्टर वा वकिलले भन्छन् नि विद्यार्थीलाई- मैले
तिमीलाई डाक्टर वा वकिल बनाउँछु । तर पढ्यो भने त बन्न सक्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ-
बच्चाहरूले राम्रोसँग बुझेका छौ, राजयोग सिकाउने एक मात्र भगवान् हुनुहुन्छ, नकि कृष्ण । राधा-
कृष्ण त बेग्ला-बेग्लै राज्यका हुन् । उनीहरूको आपसमा सगाई हुन्छ, विवाह पछि नाम फेरिन्छ
त्यसैले चित्रमा पनि लक्ष्मी-नारायण भन्दा तल राधा-कृष्णलाई देखाइएको छ ।

बाबाले अहिले राम्रोसँग सम्झाउनु हुन्छ- यी ब्रह्मा पनि एक नम्बरका भगत थिए । पहिले
नारायणको पूजा गर्दथे । कृष्णको भक्ति गरे वा नारायणको भक्ति गरे, कुरा एउटै हो । कृष्ण नै
ठूलो भएपछि नारायण बन्छन् । अहिले तिमीलाई नरबाट नारायण बन्नको लागि राजयोग
सिकाइरहेको छु । अब तिम्रो ८४ जन्म पूरा भयो । अहिले यिनको आत्माले पनि पढिरहेको छ, फेरि
भविष्यमा श्रीकृष्ण बन्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू ! तिमी ज्ञान-चितामा बसेर गोरो
बन्छौ फेरि काम-चितामा बसेर कालो भएका छौ । यो हो कंसपुरी, म तिमीलाई कृष्णपुरीमा
लैजानको लागि आएको छु । श्रीकृष्ण नै सर्वगुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण हुन्छन्... यहाँ कसैमा
सर्वगुण छैन । म आएको छु, बच्चाहरूलाई सम्पूर्ण निर्विकारी बनाउन । बन्नु छ योगबलद्वारा ।
बाहुबल हो- हिंसक लडाई, जुन तीर-कमानद्वारा हुन्छ । फेरि बन्दुक, तलवारद्वारा भयो । अहिले त
हुन्छ बम्बद्वारा । स्वयं भन्छन्- हामीले यस्तो बम्ब बनाउँछौं, जसद्वारा घर भित्रै सबै खतम हुन्छन् ।
फेरि मिलेट्रीले के गर्छन् ? बाबा भन्नुहुन्छ- मीठा-प्यारा बच्चाहरू ! यो पाठशाला हो । मैले
तिमीलाई राजकुमार श्रीकृष्ण समान बनाउँछु । जो सत्ययुगको प्रथम राजकुमार थिए, उनी अहिले
८४ जन्म लिएर कलियुगमा भिखारी बनेका छन् । यहाँ नै उनको राज्य थियो । फेरि पुनर्जन्म लिनु

पन्यो नि । कृष्णलाई भगवान् भन्ने हो भने भगवान् फेरि कसरी पुनर्जन्ममा आउनुहुन्छ ? भगवान् त निराकार हुनुहुन्छ । उहाँ हुनुहुन्छ नै एक रचयिता । बाँकी सबै हुन् रचना, त्यसैले त भन्दछन्— हामी आत्माहरू सबै भाइ-भाइ हौं । बाबा सम्झाउनुहुन्छ— तिमी ब्रह्माकुमार-कुमारी आपसमा भाइ-बहिनी ठहरियौ । त्यसैले विकारी कुकर्म कसरी गर्न सक्छौ ? तिमीले वर्सा एक बाबासँग लिन्छौ, भविष्यको लागि । यदि पवित्र रहँदैनौ भने शान्तिधाम, सुखधाम कसरी जान्छौ ? पुकार्छन् पनि— हामी पतित बनेका छौं, पावन बनाउन आउनुहोस् । त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर । यो तिमी अन्तिम जन्म हो । तिमी सबै आत्माहरू अब फर्किएर वानप्रस्थमा जान्छौ, त्यसैले अहिले वानप्रस्थी हो । यसरी कुनै गुरुले बाटो बताउन सक्दैनन् । यो ज्ञान छ नै एक बाबासँग । उहाँ नै पतित-पावन निराकार हुनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर, केही समयको लागि मैले यो शरीर उधारो लिएको छु । शरीर विना आत्मा कसरी बोल्न सक्छ ? भगवानुवाच छ— म वृद्ध र साधारण तनमा प्रवेश गरेर तिमी बच्चाहरूलाई पढाउँछु । म गर्भमा आउँदिनँ । गर्भमा आउनेहरूलाई त पुनर्जन्ममा आउनुपर्छ । म एकै पटक आउँछु । प्रकृतिको आधार मलाई अवश्य चाहिन्छ । मैले यिनमा बसेर तिमीलाई पढाउँछु । यिनले त पहिला आफ्नो जुहारतको धन्दा गर्दथे । कुनै गुरुले सिकाएका होइनन्, अचानक नै बाबाले प्रवेश गर्नुभयो । गर्ने-गराउने भएको कारणले यिनीद्वारा कर्तव्य गराइरहन्छु । यिनले पनि सिक्दै जान्छन् । तिमीले पनि साथमा सिक्दै जान्छौ । भन्नुहुन्छ तिमीलाई, तर सुन्छु पहिला मैले । पढाउन तिमी बच्चाहरूलाई आउँछु तर यिनको आत्माले पनि पढिरहन्छ । बच्चाहरूलाई राजयोग सिकाउन आएको छु । यसरी कहिल्यै कसैले पढाउँदैन । यो हो पावन बन्ने कुरा । यो संगमयुग हो नै पुरुषोत्तम बन्ने युग । पुरुषोत्तम श्रीकृष्ण थिए । स्वयंवर पछि उनको स्तर केही कम हुन्छ, त्यसैले श्रीकृष्णको महिमा धेरै छ । नाम नै छ कृष्णपुरी, यसलाई भनिन्छ कंसपुरी । बाँकी कथा बनाएका छन्— कृष्ण र कंसको ।

बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ— परिपक्व अवस्था भएपछि भक्ति आफैं छुट्छ । तिमीले कहिल्यै कसैलाई यस्तो नभन— भक्ति नगर । उनीहरूलाई ज्ञान दिनु छ । बाबाले तिमीलाई ज्ञान दिएर स्वर्गका राजकुमार बनाउन आउनुभएको छ । कृष्ण पनि स्वर्गको मालिक थिए, अहिले छैनन् । फेरि उनी पनि राजयोगद्वारा बनिरहेका छन् । तिमीले पनि पुरुषार्थ गरेर बाबालाई याद गर्नु छ । स्वर्गको स्थापना गर्नेवाला हुनुहुन्छ— हेभिनली गड फादर । उहाँले नै आएर नयाँ सृष्टिको रचना गर्नुहुन्छ । उहाँले तब गर्नुहुन्छ, जब कलियुग पूरा हुन्छ । सत्ययुग-त्रेतामा आउनुहुन्न । भन्नुहुन्छ— म कल्प-कल्प संगमयुगमा आउँछु । उनीहरूले कल्प शब्द निकालेर केवल युगे-युगे लेखिदिएका छन् । फेरि पनि ४ युग हुन्छन् । पाँचौ हो यो संगमयुग । ठीक छ, फेरि त ५ अवतार मानून् । तर यति कछुवा-माछा परशुराम अवतार हुन्छन् र ! यी सबै हुन् शास्त्रहरूको कुरा । धर्मको नाम र भारतको नाम नै फेरिदिएका छन् । हिन्दू धर्म र हिन्दुस्तान भन्छन् । भारत नामलाई किन बदल्नु पर्ने ! यदा यदाहि धर्मस्य.... । त्यसमा पनि भारत शब्द आउँछ । बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— तिमीले कुनै एक जन्म मात्र कहाँ भक्ति गर्नु र ? द्वापरदेखि गरेका हो । भक्ति पनि पहिले अव्यभिचारी थियो, केवल शिवको भक्ति गर्थे । शिवबाबाले नै स्वर्ग बनाउनु भएको थियो, फेरि स्वर्गको मालिक बनाउन आउनुभएको छ । पतित शरीरमा बसेर बताउनुहुन्छ— म आउँछु नै पतित शरीरमा, पतित दुनियाँमा पतितलाई पावन बनाउन । भक्तिमार्गमा त फेरि पनि मेरो लागि बडो भव्य मन्दिर बनाउँछन् ।

२०७३ असोज १४ शुक्रबार ३०-०९-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
कति स्पष्ट कुरा छ। यिनमा बाबाको प्रवेशता भयो अनि गीता आदि पढ्न छोडिदिए। भक्ति
छुट्यो। अनायास नै छोडे। तिमीलाई कसैले भनेको छैन- भक्ति नगर।

अहिले तिमी बच्चाहरूलाई बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- फेरि मैले तिमीलाई कृष्णपुरीको मालिक
बनाउँछु। कृष्णको फेरि ८ राजवंश चल्यो। पहिला भनिन्छ सत्ययुगको राजकुमार फेरि बन्छन्
सत्ययुगको राजा। ८ पीढी उनको चल्यो। त्यतिबेला त अरू राजाई हुँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी
बच्चाहरू पनि सत्ययुगको राजकुमार बन। भक्तिमा कुनै सुख छैन। ज्ञानद्वारा तिमी स्वर्गको
मालिक बन्छौ। कसैको पिता मर्दा उनलाई सोध्यौ- तपाईंको पिता कहाँ जानुभयो! भन्छन्
स्वर्गवासी हुनुभयो। सम्झन्छन्- आत्मा र शरीर दुवै गए। तर शरीर त यही छोडेर गए, बाँकी गयो
आत्मा। यसको अर्थ पहिला नर्कमा थिए। आत्माले शरीर छोडेर स्वर्गमा गयो फेरि यसमा रुने के
आवश्यकता छ? स्वर्ग यहाँ छ र? तर बुझ्दैनन्। भन्छन्- सबै ईश्वरको आदेश हो। सुख, दुःख
सबै ईश्वरले दिनुहुन्छ, सबै ईश्वरका रूप हुन्। तर बाबा भन्नुहुन्छ- मैले बच्चाहरूलाई दुःख कसरी
दिन सक्छु? बाबासँग बच्चाहरूले कहिल्यै दुःख माग्छन् र? पिताले त बच्चाहरूलाई लायक
बनाएर सम्पत्ति दिएर जान्छन्। बाँकी दुःख त हरेकलाई आफ्नो कर्म अनुसार नै मिल्छ। बाबा
भन्नुहुन्छ- अब बच्चा आदि केही नमाग। अब यो सम्पत्ति आदि सबै समाप्त हुनेवाला छ। फेरि
तिमी बच्चाहरूलाई के मिल्छ? यति समय नै छैन जो तिमी सम्पत्तिको, बच्चा मालिक बन्न
सकोस्। बच्चा ठूलो हुन्छ तब न मालिक बन्छ, तर यति समय नै छैन। विनाश सामुन्ने खडा छ।
मनुष्यले त भन्छन्- कलियुग अझै ४० हजार वर्ष बाँकी छ। यी ब्रह्माकुमार ब्रह्माकुमारीले त
विनाश-विनाश मात्र भनिरहन्छन्। कथा छ नि- बाघ आयो, बाघ आयो... अन्त्यमा त आयो र
खायो नि। सबैले सम्झन्छन्- एक-एकलाई काल आउँछ। यो त भइरहन्छ। तर तिमी भन्छौ-
महाकाल आउनुभएको छ। शिवबाबा कालहरूको पनि काल आउनुभएको छ, जसले सबै
आत्माहरूलाई फर्काएर लैजानुहुन्छ। शरीर त अवश्य छोड्नुपर्छ। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- योगद्वारा
पवित्र बन। आत्माहरूलाई पवित्र बनाएर फेरि फर्काएर लैजान्छु। यदि पवित्र बनेनौ भने अन्त्यमा
धेरै सजाय खानुपर्छ र उच्च पद पनि पाउन सक्दैनौ। श्रीकृष्ण नम्बरवन सम्मान सहित उत्तीर्ण
भएका हुन्, उनलाई छात्रवृत्ति मिल्छ। २१ जन्म राज्य पाउँछन्। कति सहज सम्झाउनुहुन्छ।
बुद्धिमा बस्छ पनि फेरि बिर्सिन्छ। कसैलाई पनि भक्ति छुटाउनु छैन। बाबा आउनुभएको छ-
भक्तहरूलाई भक्तिको फल दिन। भन्नुहुन्छ- म कल्प पहिले जस्तै फेरि त्यही साधारण तनमा
आएको छु। कल्प-कल्प आएर तिमीलाई पढाउँछु। यो हो सबै भन्दा उच्च पढाइ। तिमीले
जान्दछौ- हामी सतोप्रधान थियौं। अहिले तमोप्रधान छौं फेरि विश्व नै सतोप्रधान बन्छ। अरू
धर्मकाले त्यति सुख पनि देखेका छैनन्, त्यसैले त्यति दुःख पनि देखेका छैनन्। विदेशीसँग पैसा त
धेरै छ, त्यसैले गरिब देशलाई कर्जा दिइरहन्छन्। उनी बिचराहरूलाई थाहा छैन, यो त फिर्ता
गरिएको हो। बिलकुल घोर अन्धकारमा कुम्भकर्णको निद्रामा सुतेका छन्। अन्त्यमा हाय-हाय गर्दै
उठ्नेछन्। फेरि तिमीले भन्छौ- धेरै ढिलो भयो, किनकि लडाई सुरु भइसक्यो। फेरि के गर्ने!
पुरानो दुनियाँलाई आगो लाग्छ फेरि त धेरै ढिलो हुन्छ। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू!
अब छिटो-छिटो पुरुषार्थ गर्दै जाऊ। बाबाले कुनै धेरै मेहनत दिनुहुन्न। बाबालाई आएर भन्छन्-
बाबा यदि हामीले पूजा गरेनौं भने, उनीहरूले भन्छन् यिनीहरू त नास्तिक भएछन्। बाबाले

२०७३ असोज १४ शुक्रबार ३०-०९-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

सल्लाह दिनुहुन्छ— साक्षी भएर बाबाको यादमा रहने गर। थोरै-थोरै पूजा गरिदेऊ। एउटा हुन्छ दिलबाट गर्नु, अर्को हुन्छ राजी गर्नका लागि गर्नु। भित्र तिमीले शिवबाबाको याद गर्नु छ। यदि कसैले हैरान गर्छन् भने पूजा गरेर देखाइदेऊ अनि उनीहरू खुशी हुन्छन्। यो कुनै पाप कर्म होइन। बाबाले त धेरैलाई भन्नुहुन्छ— विवाह आदिमा जाऊ। दुवैतर्फ सम्बन्ध राम्रो बनाउनु छ। त्यहाँ पनि सुनाउँदा-सुनाउँदा कसै न कसैलाई तीर लाग्छ। युक्तिले चल्नु छ। बाबाको आदेश छ— अब पतित बन्नु छैन। पवित्र बन्नाले नै तिमी कृष्णपुरीको मालिक बन्छौ। शिवबाबालाई याद गर्नु भने विकर्म विनाश हुन्छ र विश्वको मालिक बन्छौ। बच्चाहरूले, यस्ता-यस्ता युक्तिले आफ्ना मित्र सम्बन्धीहरूलाई सम्झाउनु छ। त्यो हो शारीरिक यात्रा, यो हो रूहानी यात्रा। यो रूहानी यात्रा बाबाले सिकाउनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर्नु भने पतितबाट पावन बन्छौ र सबै दुःख पनि दूर हुन्छन्। कोही विरलै व्यापारीले व्यापार गर्छ अर्थात् वैकुण्ठको बादशाही लिन्छ। श्रीमतमा चल्दै गर। यस्तो पनि नहोस्— पैसा आदि अनावश्यक खर्च होस् तर फल नमिलोस्। घरबार पनि सम्हाल्नु छ, बच्चाहरूको पालना पनि गर्नु छ। केवल श्रीमतमा चल्नु छ। सल्लाह लिनुपर्छ— बाबा यो अवस्थामा म के गरूँ ? बाबा, बच्चीले भन्छिन्, म विवाह गरूँ ? बाबा भन्नुहुन्छ— विवाह गराउनु पर्ने हुन्छ किनकि उसको हिस्सा हो, उसलाई देऊ। बाबाले केवल सम्झाउनुहुन्छ, फेरि पनि केही सोध्नु छ भने सोधेर श्रीमतमा चल। तिमी बच्चाहरू बाबाको आज्ञामा चल्नुपर्छ, यसमा नै कल्याण छ। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) हरेक कर्म साक्षी भएर शिवबाबाको यादमा गर्नु छ। लौकिक, अलौकिक दुवैतर्फ तोड निभाउनु छ। लौकिकसँग युक्तियुक्त भएर चल्नु छ।
- २) यस समय अन्तिम जन्मको पनि यो वानप्रस्थ अवस्था हो। फर्केर घर जानु छ त्यसैले पावन अवश्य बन्नु छ। कुनै पनि बन्धन बनाउनु छैन।

वरदानः— हरेक संकल्प वा कर्मलाई श्रेष्ठ र सफल बनाउनेवाला ज्ञान स्वरूप समझदार भव

जसले ज्ञान स्वरूप, समझदार भएर कुनै पनि संकल्प वा कर्म गर्छन्, उनीहरू सफलतामूर्त बन्छन्। यसैको यादगारमा भक्तिमार्गमा कार्य प्रारम्भ गर्दा स्वस्तिक बनाउँछन् वा गणेशलाई नमन गर्छन्। यो स्वस्तिक, स्व स्थितिमा स्थित हुनको लागि र गणेश, ज्ञान स्वरूप स्थितिको सूचक हुन्। तिमी बच्चाहरू जब स्वयं ज्ञान स्वरूप बनेर हरेक संकल्प वा कर्म गर्छौ, तब सहज सफलताको अनुभव हुन्छ।

स्लोगनः— ब्राह्मण जीवनको विशेषता हो खुशी, त्यसैले खुशीको दान गर्दै जाऊ।